

Felszerelés

Övek, tokok stb.

Sokan – pláne a kezdetekkor – nem tudják, hogy a felszerelésünk egy része igen speciális kritériumoknak kell megfeleljen. Gondolok itt a fegyvertokokra, tártartókra stb.

Ezekről szeretnék néhány sort írni, főleg azoknak próbálom így segítséget nyújtani, akik belekezdének a szituációs lövészetbe, de még nem szereztek hozzá sok cuccot.

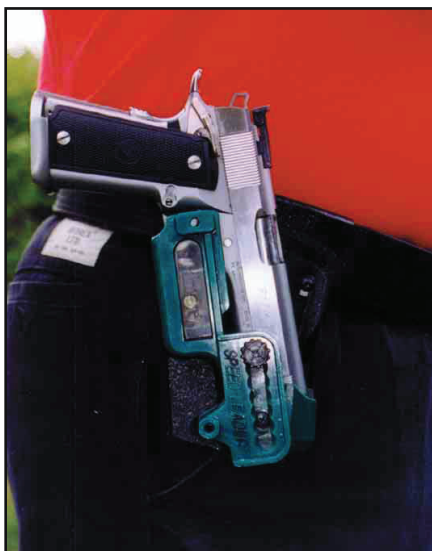
Mielőtt ezt taglalnám, meg kell említenem, hogy egy-egy nagyobb versenyen a versenyzők ruházata igen, hogy úgy mondjam, elegáns.

Nem csak a különböző gyárak által támogatott versenyzők viselnek magukon szépen dekorált ruhadarabokat, hanem az egyéni versenyzők is szívesen reklámozzák például fegyverük gyártóját a pólójukon. Általában a galléros pólók viszik a prímet. Elég színes mezőnybe csöppen az ember egy-egy nemzetközi versenyen.

Egyszer én is kitettem magamért az 1995-ben Svédországban (Gotland szigetén) zajló I.P.S.C. Európa-bajnokságon.

Néhányan repülővel érkeztek oda, sokan autóval jöttek a magyar versenyzők közül.

A fegyvereket is az autósok hozták magukkal szerencsére, mert a csomagunk nem érkezett meg azzal a repülő-

géppel, amivel mi. Így legalább a fegyverek jelen voltak az Európa-bajnokság kezdetekor.

Társaimtól kaptam kölesön egy fegyvertokot, tártartót, övet, és indultunk az első pályára, ahol a bíró kikerekedett szemmel méregetett végig tetőtől talpig egy-két percen keresztül, mert nem bírt betelni azzal a látvánnyal, hogy fehér pólóba, öltönynadrágban és fekete félcipőben jelentem meg versenyezni. Néhány perces megdöbbenése után nehezen formált szavakkal az volt az első kérdése, hogy „Az úr mióta lő?”...

Hál' istennek másnapra megjöttek a böröndjeink, kivéve a Kovács úré. Neki még pár napig járta a világot a poggyásza.

No, de vissza a nadrághoz, illetve az övhöz.

Tudjuk azt, hogy az övre kell felfűzni a fegyvertokot és a tártartókat.

Ha ezt arra az övre fűzzük, ami a nadrágunk bujtatójába van befűzve, akkor állandóan ki-be kell fűzködnünk az övünket.

Ötletes versenyzők kitalálták, hogy a nadrágba befűzött övhöz lehet rögzíteni egy másik (nevezzük külső övnek) olyan övet, amelyre már fel van fűzve a fegyvertok, tártartó és egyebek. Ehhez csak néhány rögzítőszalag kell, amely összefogja a külső és a belső övet. Még praktikusabb, ha a belső övön (nadrágba befűzött öv) kívül a tépőzár bolyhos része van felvarrva, és a külső öv belső oldalán a tépőzár ellenkező része. Így összeillesztve a két övet biztos lehetek abban, hogy egymásra vannak rögzítve, nem csúszkálnak egymáson. Ez azért fontos, mert a szabályok szerint a két övnek rögzítve kell lennie egymáshoz.

Praktikus megoldás, mert ha épp nem kell a felszerelésem, egy laza mozdulattal le tudom magamról tépőzárzni az egészet.

Nagyon fontos dolog: úgy kell megválasztanom a külső öv szélességét, hogy ha felrakom rá a fegyvertokot és a tártartókat, akkor azok egy csöppet se lötyögjenek, mozogjanak az övön.

A külső és belső övnek nem kell egyforma szélességűnek lenni. A belső öv célszerűen olyan széles legyen, hogy a

nadrágunkon lévő bujtató szélességét teljesen kitöltse.

A külső övre felfűzött tartók helyzetét egyszer be kell állítani és úgy kell rögzíteni, hogy az a le- és felvételkor ne csússzon odébb. A beállításakor figyelembe kell venni a szabályokat.

Nyílt kategóriánál tulajdonképp csak a fegyvernek a testtől való távolsága (elállása) van meghatározva, ami 50 mm lehet, valamint minden kategóriára vonatkozóan az, hogy a fegyvertokba tett

fegyver csöve a föld felé kell mutasson. Pontosabban körülöttünk egy méter átmérőjű körön belül. Valamint a fegyver markolata (illetve legmagasabb pontja) nem mehet az öv szintje alá.

Standard és módosított kategóriában a fegyver testtől való távolsága (elállása) 25 mm lehet, valamint a fegyvertok és a tártartók a csípőcsont vonalában vagy a mögött kell hogy elhelyezkedjenek.

A fegyvertokkal kapcsolatban néhány érdekesség.

Fontos a jó hozzáférhetőség a pontos fegyverfogáshoz, és hogy mindig ugyanott, ugyanabban a helyzetben álljon a

A 95-ös Európa-bajnokságot (Svédország) köcsöntokkal, pólóval, öltönynadrággal és cipővel kezdték a csomag eltűnése miatt. „A gond nem jár egyedül.” Persze, ha a löfeladat ilyen pozícióból indul...

fégyver, ezért nem lötyöghet a fégyver-tok az övön. Ha a fégyver nem mindig ugyan abban a pozícióban van, akkor igen nehéz begyakorolni egy pontos, gyors fégyverelővételt.

A toknak biztonságosan rögzítenie kell a fégyvert (például kiesés ellen). Ezt sokféleképpen el lehet érni, de a gyors elővétel szempontjából az a jó rögzítés, amelyet nem kell külön mozdulattal oldani, azaz az elővétel (fégyverrántás) mozdulatában benne van a fégyver rögzítésének kioldása.

Ezt a rögzítettséget versenyeken ellenőrizni is szokták, ezt úgy hívják, hogy tokteszt.

Egyébként ha verseny közben egy pályán kiesik a fégyver és földet ér, akkor a versenyzőt kizárják.

Volt egy érdekes eset 1996-ban Brazíliában az I.P.S.C.-világbajnokságon. Egyik pályán egy „folyó” fölött egy kötélen kellett átlendülni egy dobogóról a másik „partra”. Ott felvenni a tárat a földről, és lehet löni a feladatot. Az egyik versenyzőről átlendülés után a tárfelvétel közben leesett a fégyver, de a fégyvertokkal együtt. Egyszerűen letört róla. Tehát a fégyver a fégyvertokban maradt. A bírók úgy döntöttek, hogy újramezheti a pályát, és a fégyvertok forgalmazója is jelen volt a versenyen, aki szó nélkül kicserélte a törött tokot. Ilyen is van.

A toknak mindazon túl, hogy biztonságosan rögzítenie kell a fégyvert, a kelő időben el is kell engednie. Értem ezen azt, hogy fégyverelővételtkor a tok ne „nyúljon” a fégyver után, ne ragadjon be a fégyver, ne kelljen rángatni, hogy kijöj-jön.

A tártartóknak is biztosítaniuk kell, hogy a teli táruk még futás közben is a helyükön maradjanak, szóval ne hulljanak a porba.

Ugyanakkor ha szükség van (tárcse-keror) a tárra, akkor lehetővé tegyék a gyors és stabil megfogását, elővételét.

Sokfajta fégyvertot és tártartót, no meg övet lehet kapni, a legkülönbözőbb árfekvésekben. Úgy gondolom, kezdetnek nem muszáj a 25–30–40 ezer forintos profi fégyvertokkal indulni – bár ezek már bizonyították helytállásukat a világbajnokságokon is –, lehet kapni magyar termékeket, amelyek alkalmasak a szituációs versenyzésre, szerényebb áron, jó minőségben.

Hosszú szünetekkel tarkított versenyeken nem célszerű állandóan a fégyvertokban tartani, hurcolni (például büfébe) a fégyvertunkat.

Sok profi, ha a pályát „lelőtte”, beteszi a táskájába a fégyvertot. Ha nem akarjuk nagy táskánkat ide-oda cipelni, jobb, ha beszerzünk egy kis fégyvertartó tokot.

(Mint tudjuk, a szituációs versenyeken a fégyvert csak a biztonsági zónában vagy a végrehajtandó pályán a bíró utasítására vehetjük elő. Egyébként még hozzányúl-ni sem szabad. Vagy a táskában hordjuk, vagy a fégyvertokban magunkon.) Ezzel a

kis tokkal (fégyvertáskával) azért könnyebb a biztonsági zónához menni vagy a pálya végén a bíró engedélyével ebbe eltenni a fégyvertunkat, mint vonszolni ide-oda a nagy táskánkat.

Sok verseny több helyen van megrendezve. Több helynek különböző talaja lehet. Ennek megfelelően kell megválasztanunk a versenyen használt lábbelinket.

Például egy zárt lőtérén, tegyük fel, linóleumpadlózatot más cipőre lesz szükségünk, mint egy külső lőtérén, ahol mondjuk füves talajon kell futkároznunk.

Fontos, hogy segítsen a lábbeli a gyors megindulásokban, ugyanígy a gyors megállásokban, biztonságosan tartsa a bokánkat még nehéz, bokatörő terepen is. Legyen könnyű, és a talajnak megfelelő talpkiképzéssel rendelkezzen.

Ha van lehetőségünk, vonjuk be a videotechnikát is a versenyzésünkbe.

Egyrészt milyen érdekes megmúgo-gatni, hogyan is löjünk a szituációs ver-senyeket, de másrészt sokat tanulhatunk is a végrehajtás közben elkövetett hibáink-ból. Nem ártana a pályák végrehajtására vonatkozó eligazításokat is felvenni.

Később vitás kérdések megoldásánál segíthet.

A felszerelésekről egyenlőre ennyit, természetesen a teljesség igénye nélkül.

Ezek után már a szituációs lövészet-nek a gyakorlati részével kellene foglal-koznom.

Meglátjuk.

Glicza Csaba

